

**Thé Lau: alles is
gezegd en gedaan ...**

1952 - 2015

Het is u misschien niet ontgaan, Thé Lau is het laatste jaar regelmatig in het nieuws geweest. Hij heeft een lange kansloze strijd gevochten tegen een ongeneeslijke ziekte, om de strijd uiteindelijk op te geven.

Wat valt er te zeggen op zo'n moment? Een eerbiedige en gepaste stilte is misschien het meest op zijn plaats. In deze stilte is het goed om terug te kijken op deze man, want wie is Thé Lau precies?

Thé Lau: de man

Thé is geboren in Bergen in Noord Holland. Hij is vooral bekend geworden als zanger en gitarist van de rock groep The Scene, met songs als Blauw en Iedereen is van de wereld. Solo heeft hij onder andere nog een single opgenomen met Lange Frans (Zing voor me). En binnen de Nederlandse muziekwereld staan hij en de band te boek als gerespecteerde live-band, gelijkwaardig aan andere Nederlandstalige podium-kanonnen als De Dijk, Blof, Rowwen Heze en Normaal.

Thé Lau: de muziek

Thé begint zijn muzikale carrière in de jaren '70, om in 1979 de band **The Scene** te formeren. Er wordt zowel Engelstalig als Nederlandstalig muzikaal 'geëxperimenteerd', voordat er definitief besloten wordt dat er over wordt gegaan op het Nederlandstalig. Ook kent de band veel personele wisselingen. Vanaf 1987 bestaat The Scene naast Thé Lau uit bassiste Emilie Blom van Assendelft en Wim Zeeman op drums. In februari '89 wordt The Scene uitgebreid met toetsenist Otto Coymans (ex-Hollander, Time Bandits, Vitesse) en wat later ook met gitarist Eus van Someren. Drummer Wim Zeeman wordt in januari 1990 vervangen door Jeroen Booy (ex-Roberto Jacketti & The Scooters). Daarmee is de "definitieve" bezetting van de groep compleet.

In deze bezetting wordt een compleet Nederlandstalig album geproduceerd, getiteld Blauw. Albums en live optredens van The Scene oogsten veel lof in Nederland en vooral Vlaanderen, OOR spreekt bijvoorbeeld bij het album Open van “een gepassioneerde soulplaat met dwingende rock en een persoonlijke rock-‘n-roll-taal.” Op het Groningse Noorderslag-festival krijgt The Scene in januari 1993 de Popprijs 1992 uitgereikt. Het jury commentaar roemt “de poëtische Nederlandstalige teksten die zijn ingebed in karakteristieke, sobere arrangementen”.

Misschien is hij voor de bekendmaking van zijn ziekte (onterecht) niet zo bekend bij het ‘grote publiek,’ maar de band heeft dan al (veelvuldig) gespeeld in zalen als de Heineken Music Hal (Amsterdam), Paradiso (Amsterdam), Lotto Arena (Antwerpen) en Ancienne Belgique (Brussel). Tevens hebben ze ook op grote festivals als Pinkpop, Parkpop en Torhout-Werchter (nu bekend als Rock Werchter) gestaan. Daarnaast behoren tot de prijzenkast van The Scene enkele onderscheidingen als verschillende Edisons, een Gouden Harp en de Popprijs (1992).

De band produceert een aantal albums van hoogwaardige kwaliteit, en hoewel het in 1999 betrekkelijk rustig is geweest rond de band, denkt Thé Lau niet aan stoppen:

“Ik wil dat The Scene één van die legendarische bands wordt die werkelijk iets in de muziekgeschiedenis van de Lage Landen betekent.”

In het najaar van 2000 verschijnt het zeventien tracks tellende verzamelalbum Rauw, hees, teder. Ondertussen blijven ook de oude albums doorverkopen, wat ertoe leidt dat de groep bij een optreden in de Amsterdamse Melkweg een platina plaat ontvangt voor 100.000 verkochte exemplaren van Blauw. Met de reeks concerten die volgt op de release van Rauw, hees, teder bewijst The Scene dat ze nog steeds in topvorm zijn. In de zomer van 2001 staat de groep op een aantal Nederlandse en Belgische festivals.

Toch stopt de band in 2003, om vervolgens nog eens een revival te houden in 2007 om in dat jaar de podia weer ‘plat te spelen...’ Een nieuwe cd, eenvoudig maar veelzeggend

'2007' getiteld, komt uit op 21 mei. Op het album staan tien klassiekers in een nieuw jasje. Tot de gastartiesten behoren onder andere Sarah Bettens (k's Choise), Pascal Jacobsen (BLØF) en Tom Barman (dEUS). Daarnaast bevat het album twee nieuwe nummers, "Meisje van de dromen" en "Alkmaar."

Thé Lau: de schrijver

In 2003 is het oeuvre van Thé gebundeld in het boek Thé Lau, de teksten. In 2000 heeft hij overigens al de verhalenbundel De sterren van de hemel gepubliceerd. Zijn debuutroman Hemelrijk is in 2004 uitgekomen, welke in 2006 vervolgd wordt door een bundel muziekverhalen, met als titel In de dakgoot. In 2007 verschijnt 1000 vissen, een uitgave met verhalen over de Amsterdamse Spaarndammerbuurt, waar Thé Lau al lange tijd woont en werkt.

Thé Lau: zijn werk

Boekenoverzicht:

- * De Sterren van de Hemel (2000)
- * De Teksten (2003)
- * Hemelrijk (2004)
- * In de Dakgoot (2006)
- * 1000 vissen (2007)
- * Juliette (2014)

Discografie (met The Scene):

- * The Scene (1980)
- * This is real (1985)
- * Rij rij rij (1988)
- * Blauw (1990)
- * Open (1992)

- * Avenue de la Scene (1993)
- * The Scene Live (1994)
- * Arena (1996)
- * 2 Meter sessies (1997)
- * Marlene (1998)
- * Rauw, hees, teder – Het beste van (2000)
- * Marlene (1998)
- * 2007 (2007)
- * Liefde op doorreis (2009)
- * Code (2012)

Discografie (solo):

- * 1998 (1998)
- * De God van Nederland (2002)
- * De God van Nederland (2004, re-release met bonus-cd Overspel)
- * Tempel der liefde (2006)
- * Platina blues (2014)
- * Platina blues (2015, Engelse editie)

Thé Lau: Rauw, Hees, Teder.

Hoe passend deze titel ook is als omschrijving voor Thé Lau, ik voeg er graag nog iets aan toe: **Puur en Waardig**. Puur voor de manier waarop hij dicht bij zichzelf is gebleven met betrekking tot zijn geloof in zijn muziekkeuze en performance. Waardig voor wat betreft de manier waarop hij als mens is omgegaan tot het einde met zijn ziekte. Een bijzonder artiest en mens is heengegaan, de legende blijft.

Zijn nalatenschap in de Nederlandse muziekcultuur is te uniek en kostbaar om überhaupt te kunnen negeren.

